

[Socialministeren.]

altså ikke på nuværende tidspunkt muligt at komme igennem med en sådan ordning.

Nu sagde fru Ebba Strange, at vi havde overtaget et forslag fra venstre. Man kunne måske sige det modsatte, for at venstre ikke skal hænge på det hele. Den tidligere socialminister overtog et forslag, som jeg havde været med til — ikke at udarbejde i sin fulde ordlyd på det tidspunkt, men som jeg havde arbejdet med allerede før det tidspunkt, da det blev fremsat første gang.

Man kan selvfølgelig have indvendinger, og der vil jo nok blive stillet nogle spørgsmål under udvalgsarbejdet, men jeg vil godt svare på ét her: der må ikke og der skal ikke være forskel på den service, som lægerne yder, alt efter om det er inden for gruppe 1- eller inden for gruppe 2-ordningen.

Jeg er meget villig til at undersøge mulighederne for, at lægeskiftet kan ske hvert halve år f. eks., som foreslået af et par af ordførerne.

Endelig skal jeg til slut sige til fru Hanne Reintoft, at samtlige regler vedrørende ankelovgivningen er fremsat som lovforslag, og jeg går ud fra, at de bliver behandlet, således at denne lovgivning indpasses i det ankesystem, vi forventer at få gennemført.

Hjortnæs (S):

Fru Ebba Strange og fru Hanne Reintoft rejste tvivl om, hvorvidt der var uoverensstemmelse mellem det indlæg, jeg er kommet med i dag som ordfører for mit parti i stedet for fru Inge Fischer Møller, og det indlæg, som fru Inge Fischer Møller kom med under forslagens førstebehandling i oktober måned sidste år. Jeg tror, at man vil erkende, hvis man læser fru Inge Fischer Møllers tale igennem og i øvrigt henholder sig til det, jeg sagde, at der ikke er nogen uoverensstemmelse. Jeg skal, for så vidt angår vores holdning over for forslaget i oktober i fjor, referere, hvad fru Inge Fischer Møller sagde, det er Folketingstidende 1974-75, 1. samling, sp. 993:

„Hvis det under udvalgsarbejdet skulle vise sig, at der ikke er et flertal for, at vort forslag kan følges op, kan jeg i det mindste sige, at socialdemokratiet vil betragte det fremsatte forslag som led i en videre udvikling.“

Det vil sige, at partiet i så henseende stil-

lede sig positivt over for forslaget, hvis ikke det var muligt at få realiseret det, som vi principielt synes er rigtigt, nemlig en ligestilling.

Så vil jeg gerne have lov at sige til fremskridtspartiets ordfører, at jeg synes, hans tale var noget tåget. Jeg fandt ikke rigtig ud af, hvad hr. Erlendsson mente. Jeg fattede nok, at han mente gratisprincippet kunne udnyttes; det er der jo mange der mener. Vi må vel også erkende, at betalingsprincippet kan udnyttes og misbruges — det kender vi jo alle sammen f. eks. fra skattesystemets område — men det, der interesserer mig i denne forbindelse er: hvad er det, fremskridtspartiet tænker på? Ønsker fremskridtspartiet, og vil hr. Erlendsson sige det klart, at vi skal have indført betalingsprincippet, for så vidt angår medicin og lægehjælp? Eller sagt med andre ord: vil hr. Erlendsson og fremskridtspartiet afskaffe gratisprincippet, for så vidt angår lægelig betjening, og for så vidt angår medicin?

Erlendsson (FP):

Jeg vil gerne sige, at opdeling i 2 grupper har interesse for lægerne, som gerne vil fastholde det gamle familielægeprincip, og det får man bedst gennem gruppe 1-ordningen, hvor man har lejlighed til at få et nærmere kendskab til familien, for i reglen varer det jo mange år, inden gruppe 1-patienter ønsker at skifte læge. Med hensyn til deres mulighed for at skifte i dag, er det sådan, at hvis en læge og en patient er utilfredse med hinanden, kan både lægen og patienten afbryde forholdet, i hvert fald hvis de bliver enige om det, og jeg kender ikke ret mange, som, hvis der kommer et sådant misforhold mellem læge og patient, ikke giver sygesikringen besked om, at patienten kan overflyttes efter eget ønske til en anden læge, så det kan altså ske meget hyppigere end halvårlig.

Det offentlige har også interesse i denne opdeling i 2 sygesikringsordninger, fordi den betaling, lægen får gennem sygesikringsordning nr. 1, er lavere end gennem sygesikringsordning nr. 2. Det fremgår jo også af lovforslagets nr. 5, ifølge hvilket § 6, stk. 5, affattes således: „I tilfælde, hvor en gruppe 2-sikret har fået så omfattende ydelser af lægehjælp, at der må anses at foreligge misbrug . . . kan amtskommunens social- og